

Publicerad 2010-08-10 12:42 av Daniel_78

En sång - Uppspelning till höger >

Natthimlens drömmar

Dagen fyller oss med krav
ensamhet och ängsla
dystra vidder, längtans hav
hopplöshet som fångsla

Men i kvällnings klara glans
över mörkblå vatten
sänks nu sorgens hätska trance
djupt i hav och natten

Låt oss dansa på klippor av sand
bortom havet och vågornas skyar
under natthimlens stjärnklara rand
som två snäckskal i vågskummets byar

Jag sluter armarna om din hals
låter natt famna dagen till drömmar
somnar naken i gryningens vals
mellan morgon och solljusets strömmar

Kanske är det så att vi
funnit liv då dagen sökt vila
låtitt stundens kärlek bli fri
i ett täcke av tronhimmels spira

Du och jag, så allena
medan havsvindar sjunga sin sång
Du och jag, tätt förena
medan tiden följer sin gång

Tiden rinner lätt förbi
timmars lustar tryta
nattens slöja gör sorti
känslors ork förbyta

Så jag står nu lämnad här
ringa, skygg och slagen
minnet av vår natt jag bär
ensam genom dagen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Daniel_78 med Poeter.se id #2918 innehar upphovsrätten